

Стоять ліси, неначе срібні зали,
Сніги поля по обрій замели,
Вітри осанну зорям проспівали
І до світанку спати залягли.

Ніде нікого. Тільки місяць сяє.
Лежить під ним безмовна цілина.
І чорна сирта степом пропливає,
На тлі снігів похмура й мовчазна.
